

тикъ и съ тѣхъ отивали и търговцитѣ Стефанъ Йовчоуглу и Хаджи Михалъ Копринджията, та, ако обичала майка ми, нека ме пустне да ме качятъ на единъ конь възъ ямурлуцитѣ, за да ме заведатъ въ Цариградъ при ортака му Челеби Стратакя Пастурмаджоуглу, въ къщата, на когото да се учѣ съ сина му Димитрия заедно, защото имали учителъ перомонахъ Теофилъ въ дома си. Майка ми му благодарила за това извѣстие съ скърбъ на сърдцето си, че ще се отдалечъ отъ нея и му казала, че ще ме приготви, а като го испроводила, спустнѣла се въ стаята, да ме събуди и зарадва: „стани, любезно чадо, ми каза, Свѣта Богородица услиша молитвата ни и изпълни и твоето и моето желание! Ти ще вървишъ въ Цариградъ съ Хаджи Йоргювитѣ конѣ и съ добри другари, само стани, иди цѣлуни Святицитѣ и благодари на свята Богородица, която и на сънъ ми показва, че те обича и те избави отъ една жена ѣдра и намусена“. Тогава азъ скочихъ и прѣгърнѣхъ майка си, и цѣлунахъ ѣ ръката и се спустнѣхъ при иконитѣ, за да благодаря на Божката майка, дѣто толкозъ обича добритѣ и невинни сирачета и въ нѣколко часа размърда и въодушеви чюствителни хора, да се смилѣтъ и помислѣтъ за моето възпитание! Трѣбваше, прочее, азъ да отидѣ да търсежъ съученицитѣ си и да се срѣщнѣхъ съ тѣхъ, за да имъ оставѣхъ съ Богомъ. Тѣ бѣхъ доста на число, но сега не помнѣхъ други, освѣнъ Антоная попъ Янковъ, Стефана Апостоловъ Бѣбрията, Станча. Дината, Георгия попъ Аврамовъ, Божилча попъ Василювъ, Хаджи Тодора Х. Добревъ, Георгия Бакалъ Ивасовъ, Параскева попъ Кутевъ, Йорданча Карамалаковъ, Димитракя Хаджи Вѣлзановъ, у дома на когото ядѣхми зимни сладки хурми, не знамъ сега съществуватъ ли въ Сливенъ, и Михалакя (Колони). Също направихъ, и съ роднинитѣ, и приятелитѣ си, и съ учителитѣ си и на третия день въ срѣда, майка ми Хаджи Трандафила. сестра ми Марийка, братията ми